

FREE CINEMA

72

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013

ETERNITY
CAN BE
A CURSE.

25 ΙΟΥΛΙΟΥ 2013

Η ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΓΟΥΛΒΕΡΙΝ

ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΦΟΝΟ

ΟΙ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΙ

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

EXTRA

**ΞΑΦΝΙΚΑ ΑΥΤΟ ΤΟ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ #2
THE BIG L**

FREECINEMA.GR

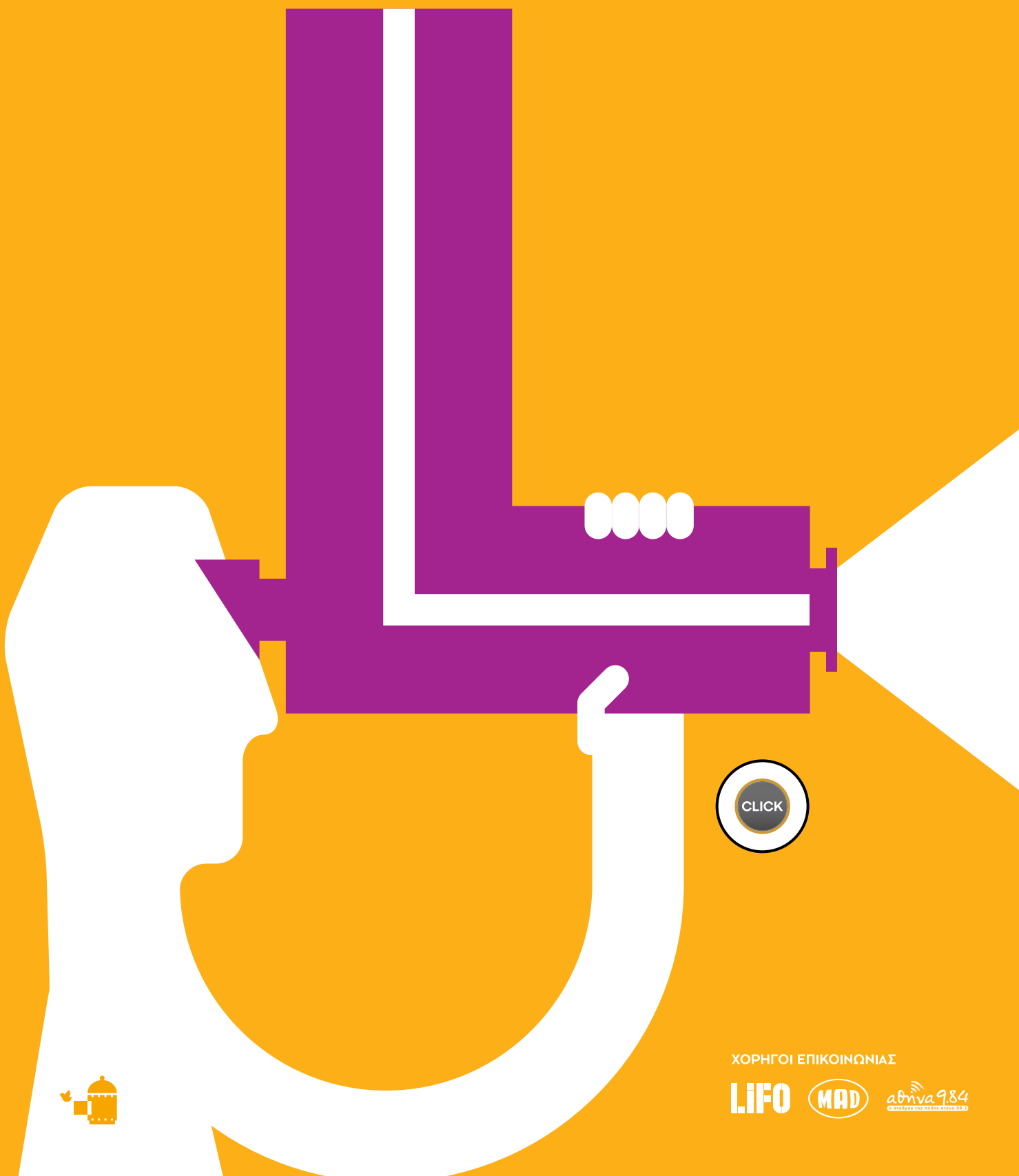
25 - 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 2013

ΣΙΝΕ ΨΥΡΡΗ

ΞΑΦΝΙΚΑ #2
ΦΕΤΟΣ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

THE BIG

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

LIFO

MAD

αθήνα 984
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙΝΟΤΟΜΟ ΚΑΙΝΟΤΟΜΟ

25 ΙΟΥΛΙΟΥ 2013

FREE CINEMA

FREE CINEMA | ΤΕΥΧΟΣ #72
WWW.FREECINEMA.GR

Διεύθυνση
Ηλίας Φραγκούλης

Σχεδιασμός
The Comeback

Κείμενα
Δημήτρης Δημητρακόπουλος
Άγγελος Μαύρου
Ιωάννα Παπαγεωργίου
Ηλίας Φραγκούλης

FOLLOW US ON

© 2013 FREE CINEMA
All Rights Reserved

Το περιεχόμενο του FREE CINEMA, στην όποια μορφή του (site, pdf), προστατεύεται από τις εθνικές (Ν.2121/93 ως ισχύει) και διεθνείς διατάξεις περί Πνευματικής Ιδιοκτησίας.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή, αντιγραφή, πώληση, μίσθωση, χωρίς δικαίωμα παραχώρηση, αναδημοσίευση, διανομή, έκδοση, εκτέλεση, μεταγλώττιση, φόρτωση (upload), κατέβασμα (download), διαμόρφωση, δημιουργία αντιγράφων site (mirroring), τροποποίηση των σελίδων ή/και του περιεχομένου του με οιονδήποτε τρόπο, τμηματικά ή περιληπτικά, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδειά μας.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: ΗΛΙΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Η πρώτη μου αγάπη ήταν το σινεμά. Το λες και αυτονόητο. Τα υπόλοιπα παιδάκια μπορεί να έβρισκαν άλλα κολλήματα (όπως τα συνήθη... απεχθή sports), όμως, η δική μου η περίπτωση φαινόταν «καταδικασμένη» από νωρίς. Ο πατέρας μου το ξέρει, που έμαθε το νόημα του «parental guidance» με τον... χειρότερο τρόπο (μέχρι το πρώτο «Παρασκευή και 13», όπου με παρακάλεσε να μην το ξανακάνω, αρκούσε που με έβαζε «στα ακατάλληλα»!).

Η αγάπη μου για το σινεμά (και το γράψιμο μαζί, όπως αποδείχθηκε αργότερα) μας έφερε μέχρι εδώ, με εμένα να δημιουργώ αυτό το site για να τη μοιραστώ με όσο το δυνατόν περισσότερους... συμπάσχοντες γίνεται. Απόλυτα ελεύθερος, πια. Ένας από τους στόχους του **FREE CINEMA** ήταν και η επικοινωνία με τους θεατές - αναγνώστες του. Μια πιο ιδιαίτερη επαφή, που ήθελα να εξασφαλίσουμε μέσω θεματικών προβολών και events. Πέρσι μπήκαμε στα βαθιά, που λένε, με το που ξεκίνησε το site, διοργανώνοντας το **ΞΑΦΝΙΚΑ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ**.

Η εμπειρία ήταν αξέχαστη. Και το ίδιο ελπίζω να συμβεί και στο **Σινέ Ψυρρή**, από σήμερα έως και τις 31 του Ιουλίου. Κάθε βράδυ θα είμαι εκεί, όπως πέρσι. Όχι μονάχα για να ξαναδώ ταινίες που έχω αγαπήσει τόσο στη μεγάλη οθόνη, εκεί που ανήκουν ουσιαστικά, αλλά και για να απολαύσω την ικανοποίηση στο βλέμμα των θεατών, αυτό το δικό τους «ευχαριστώ» που... σε παίρνει και σε σηκώνει μετά από μια κινηματογραφική προβολή.

Ο υπότιτλος του **THE BIG L** αντιπροσωπεύει το ερωτικό συναίσθημα και εκφράζεται μέσα από δεκατρείς ταινίες που αν δεν έχεις ξαναδεί ποτέ στο σινεμά, μάλλον εγκληματείς! Δες το πρόγραμμα αναλυτικά και μη φοβηθείς ακόμη και τίτλους που μπορεί να μη σου λένε τίποτα. Οι πιο δυνατές αγάπες σε βρίσκουν ξαφνικά. Σχεδόν κεραυνοβόλα. Κι εκείνες του σινεμά σου μεταδίδουν τη φαντασία που χρειάζεσαι, για να τις αναζητήσεις και πέρα από την οθόνη...

Ηλίας Φραγκούλης

ΓΟΥΛΒΕΡΙΝ (2013)

(THE WOLVERINE)

Είδος

Περιπέτεια Φαντασίας

Σκηνοθεσία

Τζέιμς Μάνγκολντ

Καστ

Χιου Τζάκμαν,
Τάο Οκαμότο,
Ρίλα Φουκουσίμα,
Γουίλ Γιαν Λι

Διάρκεια

126'

Διανομή

ODEON

της Ιωάννας Παπαγεωργίου

Με το θάνατο της Τζιν Γκρέι (την οποία ο ίδιος σκότωσε για να λυτρώσει) να τον στοιχειώνει επίμονα, ο Λόγκαν ζει σαν αγρίμι στο δάσος. Όταν ένας παλιός του γνώριμος, ο κύριος Γιασίντα, τον καλεί στην Ιαπωνία για να τον αποχαιρετίσει, ο Λόγκαν έρχεται για πρώτη φορά αντιμέτωπος με τη θνητότητα και καλείται να επαναπροσδιορίσει / επανεκτιμήσει τον εαυτό του ως Γούλβεριν....

Άτυπο (αφού αφορά μόνο έναν από τους αρχετυπικούς ήρωες) sequel του τελευταίου και λιγότερο αξιοσημείωτου μέρους της πρωτότυπης τριλογίας, «X-Men: Η Τελική Αναμέτρηση», αλλά και prequel (όπως μαρτυρά η τελευταία, εμβόλιμη στους τίτλους τέλους, σκηνή του) του προσεχούς, πολυαναμενόμενου «X-Men: Days of Future Past», αυτό το, έκτο κατά σειρά στη μυθολογία των μεταλλαγμένων ανθρώπων, φιλμ αφήνει το προγονικό του, αναιμικό «X-Men Η Αρχή: Γούλβεριν» να φάει τη σκόνη του. Prequel εκείνο του πρώτου - εξαιρετικού, αλλά όχι σπουδαίου όσο το «X-Men 2» - μέρους της πρωτότυπης τριλογίας, «X-Men», αποκάλυπτε σαθρά, ανώδυνα, ανέμπνευστα και ελάχιστα συναρπαστικά πώς ο Λόγκαν απέκτησε τον από αδαμάντιο σκελετό του, αλλά έχασε τη μνήμη και τον εαυτό του, προτού τον ξαναβρεί ως μέλος της χαρισματικής ομάδας του ιδεολόγου ανθρωπιστή, Τσαρλς Εξέβιερ. Και sequel και prequel, αν και άνευ του προσδιοριστικού «X-Men» στον τίτλο του πια, αυτό το καινούργιο φιλμ ιχνηλατεί την αναμέτρηση του - πιο αυτόνομου από ποτέ - ήρωά του με τους δαίμονες της ενοχής και της ζωόδους πλευράς και την κατάρα της αθανασίας του, που τον έχουν οδηγήσει σε ένα ακόμα χάσιμο του εαυτού και σκοπού του. Αυτή τη φορά, όμως, η βούληση για λύτρωση δε γεννιέται μέσα στους ανακουφιστικούς κόλπους της συντροφιάς των ομοίων του, αλλά σε έναν μακρινό, ξένο και εχθρικό τόπο, αλλότριας νοοτροπίας και κουλτούρας.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Είναι ο Τζάκμαν με το φανελάκι και βγάζει κι εκείνες τις μεταλλικές νυχάρες και χεστήκαμε για τα χοροπηδητά στην Ιαπωνία, ρε φίλε, πες μας τον τρόπο να ρίξουμε τη μπυροκοιλιά και τα ξαναλέμε στο επόμενο «X-Men», μην το κουράζουμε...

Στη σύγχρονη, high-tech, αλλά ακόμα αγκιστρωμένη στους παραδοσιακούς, αυστηρούς κανόνες και κώδικες συμπεριφοράς, Ιαπωνία, ο Λόγκαν, ως ατίθασο, αγέρωχο, ανυπάκουο αγρίμι λειτουργεί ως ανεξέλεγκτο φυτίλι. Που ανάβει επικίνδυνες φωτιές και απειλεί να τινάξει στον αέρα τα καλά κρυμμένα, κάτω από το καθωσπρέπει φαίνεσθαι ανήθικα και αδίστακτα, μυστικά και συνωμοσίες. Ποντάροντας στη συγκίνηση και όχι στο χιούμορ, ο Μάνγκολντ επιχειρεί να φτιάξει ένα blockbuster, που δε σαγηνεύει μόνο το βλέμμα. Μέσα από τη διάδραση του Λόγκαν με το Γιασίντα, την εγγονή Μάρικο, τη θετή κόρη Γιούκιο, τη μυστηριώδη γιατρό, και τον παραγνωρισμένο γιο του τελευταίου, Σινγκέν, τεστάρονται εύστοχα τα όρια και η δύναμη της ανιδιοτέλειας και της εντιμότητας στις ανθρώπινες - φιλικές, ερωτικές, συγγενικές, επαγγελματικές - σχέσεις και ξεσκεπάζεται εύστοχα το ατελές γκρίζο τους σε όλο του το μεγαλείο. Ταυτόχρονα, η αντιπαραβολή του ετοιμοθάνατου, ευάλωτου στο σώμα, αλλά σφριγηλού στο πνεύμα Γιασίντα, με τον αθάνατο, άτρωτο στο σώμα, αλλά με το πνεύμα του τσακισμένο να ψυχορραγεί, Λόγκαν, πυροδοτεί έναν εν δυνάμει άπατο υπαρξιακό και φιλοσοφικό στοχασμό.

Σύντομα, όμως, καθώς η ταινία εξελίσσεται, το σενάριο των Μαρκ Μπόμπιακ, Σκοτ Φρανκ και Κρίστοφερ ΜακΚουόρι, αδυνατεί να

διαχειριστεί ουσιαστικά, κινηματογραφικά, τα θέματα που εγείρει προδίδοντας τον Μάνγκολντ («Τελευταίο Τρένο για τη Γιούμα»). Αφενός οι υπαρξιακοί και φιλοσοφικοί προβληματισμοί του παύουν να δείχνονται υπαινικτικά και αρχίζουν απλά να γίνονται επιτηδευμένα, περιγραφικά... λιανά μέσω των διαλόγων. Αφετέρου οι σχέσεις μεταξύ των πρωταγωνιστών ευοδώνονται, ολοκληρώνονται ή ανατρέπονται τόσο προβλέψιμα ή απυρολόγητα και αιφνίδια εύκολα, ώστε να χάνουν όλο το συγκινησιακό εκτόπισμά τους. Παράλληλα, η εξωφρενικά επιδερμική προσέγγιση δευτερευόντων και όμως καταλυτικών χαρακτήρων, όπως η μεταλλαγμένη Viper (με, ως το τέλος, απογοητευτικά θολές ορισμένες απ' τις υπερ-δυνάμεις της) και ο τοξοβόλος Χαράντα (που, ακόμα χειρότερα, ποτέ δε μαθαίνουμε σαφώς αν τελικά είναι ή δεν είναι μεταλλαγμένος), συν κάποια άτσαλα, αφηγηματικά κενά και ασυνέχειες (όπως η ξαφνική, αδικαιολόγητα οριστική... εκπαραθύρωση από τα δρώμενα του διεφθαρμένου μνηστήρα της Μάρικο, Νομπούρο Μόρι), σε συνδυασμό με τη θεματικά ελάχιστα αναπάντεχη κλιμάκωση του φινάλε, πληγώνουν ανεπανόρθωτα το σασπένς, που χαίρει άκρας υγείας στο πρώτο μισό του φιλμ. Και όλα αυτά ενώ η σχεδόν παντελής έλλειψη χιούμορ ή κάποιου, οποιουδήποτε, comic relief στερεί πόντους διασκέδασης από

το αποτέλεσμα, κάνοντάς το περιστασιακά βαρύνδουπο και κουραστικό. Μη σου πω βαρετό.

Τελικά, αν και αντλεί έμπνευση από το γιαπωνέζικο saga του δια χειρός Κρις Κλέρμοντ και Φρανκ Μίλερ comic «**Wolverine**» (1982) και - ανομολόγητα - από την «ακατάλληλη», τολμηρή - τίγκα στο σεξ, το αίμα και τη βία - εκδοχή του που σκαρφίστηκε ο αρχικός σεναριογράφος και σκηνοθέτης του, Ντάρεν Αρονόφски (με την οποία προφανώς φρούμαξε η FOX), αυτός ο «Γούλβερν» διακρίνεται μόνο για τις καλές προθέσεις του. Που ποτέ δε γίνονται, ικανά, πράξεις. Και από αυτή την ανικανότητά του τον διασώζει εν μέρει ο - υποβλητικός ό,τι και αν κάνει, όπως και αν είναι - χαρισματικός από κάθε άποψη (και ουχί μόνο ως οφθαλμολογτρο) πρωταγωνιστής του, Τζάκμαν, η ισότιμη, κάθε άλλο παρά διακοσμητική, μεταχείριση που επιφυλάσσει στους γυναικείους χαρακτήρες, για να εμπλέξει και συναισθηματικά το θηλυκό κοινό, και οι ουκ ολίγες... λυρικά εντυπωσιακές σκηνές δράσης που σκαρφίζεται ο Μάνγκολντ: από τις ακροβατικές μονομαχίες πάνω σε ένα εν κινήσει γρήγορο τρένο και την ταυτόχρονη αναμέτρηση του Λόγκαν με τη καρδιά του και της Γιούκιο με τον Σινγκέν πάνω και γύρω από ένα φουτουριστικό ιατρικό κρεβάτι, μέχρι τον καταβεβλημένο από αναρίθμητα

στην πλάτη βέλη με σκοινιά - χαλινάρια, Γούλβερν, πιασμένο, θαρρείς, στον μοιραία πανέμορφο ιστό μιας αράχνης...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Σου δίνουν Τζάκμαν και σου παίρνουν την ψυχή; Σπεύσε! Πίνεις νερό στο όνομα των μεταλλαγμένων του κόσμου τούτου; Επίσης. Έχε, όμως, υπόψη πως, αν και παρασάγγας καλύτερη από την προηγούμενη, αυτόνομη κινηματογραφική περιπέτεια του Γούλβερν, αυτή η ταινία σαφώς υπολείπεται, λιγότερο ή περισσότερο, τόσο των δύο πρώτων, δια χειρός Μπράιαν Σίνγκερ, «X-Men» και «X-Men 2», όσο και του προπέρσινου sequel του Μάθιου Βον, «X-Men: Η Πρώτη Γενιά». Δεν αγαπάς ούτε το σινεμά φαντασίας, ούτε κάθε είδους blockbusterιές; Τα κουβαδάκια σου και σε άλλη παραλία!

LINK ME

[official site](#)

[official trailer](#)

[imdb](#)

[facebook page](#)

ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΓΙΑ ΕΝΑ ΦΟΝΟ (2013)

(TESIS SOBRE UN HOMICIDIO)

Είδος

Θρίλερ

Σκηνοθεσία

Χερνάν Γκόλντφριντ

Καστ

Ρικάρντο Νταρίν,
Αλμπέρτο Άμαν,
Κάλου Ριβέρο

Διάρκεια

106'

Διανομή

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ

του Άγγελου Μαύρου

Στοιχείο στο πτώμα κοπέλας που ανακαλύπτεται στο parking πανεπιστημίου, ενώ καθηγητής Εγκληματολογίας ξεκινάει μεταπτυχιακό σεμινάριο, τον ψυλλιάζει βάσιμα ότι δράστης είναι δικηγόρος φοιτητής του, ευφυής γιος παλιών φίλων που τον «παίζει» συνεχώς. Μπορεί να τον πιάσει ενώ η αδελφή του θύματος εμπλέκεται εν προόδω στην υπόθεση;

«Το Μυστικό στα Μάτια της» το είδε αλλά δεν το... ξεπέρασε. Έστω κι έτσι, νέος περιζήτητος avocado των αιθουσών (ουχι δικαστηρίου) της Αργεντινής, ο filmer της πιο fun ταινίας της Νατάλια Ορέιρο (του προ 4ετίας «Música en Espera») ξεγλιστράει στη δεύτερη απόπειρά του μ' ένα suspenser diy ξεσκεπάσματος τετραπέρατου, εν κρυπτώ ψυχάκια - προβοκάτορα από λειτουργό του Νόμου. Το déjà-νι κλου (εδώ σε βαριάντα ποινικού κώδικα για δύο) επικαλείται βέβαια ένα άλλοθι πολυχρησιμοποιημένο, πιο πρόσφατα από το «Θεωρίες Εγκλήματος» μέχρι το «Fracture», με χιτσκοκικές (στη δραματουργία) έως και giallo (σε κάποια αρχέτυπα κι ατμόσφαιρες) μαρτυρίες.

Ευτυχώς, υπάρχουν αδιάσειστα τεκμήρια υποστηρικτικά των προσαχθέντων: η αντιπαράσταση ειδώλων πλάι στο debate δεικτών νοημοσύνης δασκάλου - μαθητή με θεωρητικό δια-

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Έγκλημα στη Νομική της Αργεντινής. Και παίζει να το έκανε φοιτητής. Και παίζει να με νανούρισε λίγο η προφορά...

κύβευμα το διάτρητο και άδικο (και με ένα φόνο ως αποδεικτικό στοιχείο της κάμψης) της Θέμιδος, το επεισόδιο της σήμανσης της «Σταύρωσης» του Πάμπλο Πικάσο ζόρικα, το (αυτο)παγιδευτικό ξέσπασμα φυσικής βίας σε ένα show των Fuerza Bruta και, πολύτιμοι αυτουργοί, οι απέναντι Νταρίν - Άμαν στο εδώλιο.

Το μητρώο σου έχουν επιβαρύνει λαθροχειρίες στον «εγκέφαλο» της δουλειάς (ένα μυθιστόρημα του Πασκόφσκι που, μερικά υπεξαιρεθέν, αφήνει ανοιχτά μικροτραύματα στο σκίτσο του υπόβαθρου των 2 ανδρoπερσόνων), οι τσίλιες κάμερας από έναν πιο ιλουστραστιόν Πάνο Κοκκινόπουλο με big budget και εμμονή στα pan shots του 1/2, αλλά, κυρίως, η αντικλιμάκωση αποκάλυψης εξαφάνισης πειστηρίου, που είναι ενοχοποιητικά απογοητευτική. Σύνολα αθώοι οι κατηγορούμενοι, όμως, η «Διατριβή για Ένα Φόνο» υποστηρίζεται. Καταθέτεις κι εσύ υπέρ της...

EINAI GIA MENA:

Κυνηγός ότι να 'ναι crime από CSI ως Άγκαθα Κρίστι, μιλάς και ισπανικά; Por ti 100%. Συνήγορος του «καλλιτεχνικού» εμπορικού; Δε θα εξαιρεθείς από το σώμα των ενόρκων (αλλά δεύτερο φιλμ με τον Νταρίν μέσα σε 3 βδομάδες; Κατά συρροήν ταινιοκτονία!). Οι killers του arthouse και των πολυσινεμά δύνανται να παρακολουθήσουν την εδώ ακροαματική διαδικασία (αλλά θα κάνουν τσακωτό το προς εξέταση υλικό ανά σημεία).

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

25 ΙΟΥΛΙΟΥ 2013

ΟΙ ΑΤΑΙΡΙΑΣΤΟΙ (2012)

(DE L'AUTRE CÔTÉ DU PÉRIPH)

Είδος

Αστυνομική Κωμωδία

Σκηνοθεσία

Νταβίντ Σαρόν

Καστ

Ομάρ Σι,

Λοράν Λαφίτ

Διάρκεια

96'

Διανομή

VILLAGE FILMS

του Άγγελου Μαύρου

Πτώμα (συμβίας αρχικαπιτάλα, ο οποίος είναι στο μάτι κυκλώνοντας ταραχών) έξω από μπαρμποντιέρα σε προάστιο μεταναστών του Παρισιού ενώνει απρόθυμα ντόπιο έγχρωμο μασκίνα και comme il faut λευκό του Εγκληματολογικού απ' τα κεντρικά. Μαγκρεμπίνοι - καρφιά, «μαύρα» λεφτά, τρεχαλητά, απρογραμματίστα γυμνά θα τους φέρουν κοντά εξιχνιαστικά;

Επτά σεναριογράφοι, τι διάολο, πατάνε κάτω όπως πρέπει αρκετά συχνά κάποια αστεία. Αυτό είναι εν προκειμένω και το νούμερο ένα (κατα)ζητούμενο – με τη διαφορά ότι η στημένη πλεκτάνη κάνει κάπως μπαμ σ' αυτή την «τα ετερόνυμα έλκονται» παλέματος buddy κωμωδία ευτραπέλων διαλεύκανσης εγκλήματος πριν από το ξεσκεπάσμα λαμογιάς α λα γαλλικά. Που το σεπτέτο έχει επιχειρήσει να συγκαλύψει, κάποτε εντέχνως, κάτω από τα σεσημασμένα μπουζουριασμένα μοτίβα σε χαρακτήρες (τα εμγκρέ βιώματα, η ουλή του bullying, η μονογονεϊκότητα, το τουπέ του μπουρζουά) και ντράβαλα (οι χωρο-ταξικές ανισότητες στην Πόλη του Φωτός, η διασπάθιση κρατικού χρήματος, η πολιτικοεπιχειρηματική διαπλοκή, το policier λάδωμα).

Αντέχεις, εκτός αυτού, ως χειροπέδες το ακατέργαστο μπρίο τού υποκριτικά ακόμη rookie Ομάρ Σι που αργεί λίγο να στρώσει το περιστροφή, κάποια ό,τι να 'ναι σκερτσάκια κι αγριάδες (μεταξύ οργάνων, μεταξύ οργάνων κι υπόπτων, μεταξύ οργάνων και μεταναστευτικού όχλου) που σπάνε συνήθως στην ανάκριση, και τις πλάκες που παθαίνουν αφλογιστία και δε σκάνε ως ομοβροντία; Ε, τότε «Ο Μπάτσος του Μπέβερλι Χιλς», το «Φονικό Όπλο», οι «48 Ώρες» αλλά και τα τρικολόρ «Ο Επαγγελματίας» και «Βρώμικος Κόσμος» στήνονται στον τοίχο υποφερτά. Εκτός αυτού, τα - και διασταυρούμενα - πυρά απ' το γεμιστήρα ηθών, ρατσών

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Α, δεν είναι αυτό με τον τύπο με το καρότσι;

και νοοτροπιών συλλαμβάνουν γκαγκ υφών (όπως της *au naturel* προσποιητής αβρότητας στο sex club ή των φυσικών βυζιών του κουφαριού).

Τραβάνε τσαχπίνικα και κάποια μούτρα (από έναν gangster σωσία του Βαν Γκογκ ως το κακό δίδυμο της business ρεμούλας), ενώ οι διάνα χρονώσεις του Λαφίτ (που τακιμάζει ξανά με το Σενεγαλέζικης β' γενιάς ξεπεταρούδι του «Άθικτοι» μετά το παρεμφερές, στο πολύ πιο έξαλλο, «*Mais Qui a Re-Tué Pamela Rose?*») και οι αδέκαστες μουσικούλες (τόσο τα cues του μαφία Λουντοβίκ Μπουρς του «*The Artist*» όσο και ο οπλισμός tubes) γίνονται ευπρόσδεκτα το κελί σου. Απλώς αυτοί οι partners δεν είναι (με την καλή και την κακή, δυστυχώς, έννοια) «Αλεξίσφαιροι Ντετέκτιβ». Αν είσαι κάπως χάχας, *pas mal*. Όχι, όμως, να σε πηγαίνουν δια της βίας...

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Βάζεις σειρήνα και γκαζώνεις για το είδος; Θα σε αιχμαλωτίσει χαλαρά. Γαλλόφωνος και θερινάκιας; *Ca va, aussi*, αλλά θα δεις ότι του εκπυρσοκροτεί και στο ίδιο του το πόδι. Είσαι της Δίωξης του κινηματογραφικού (Λαθρ)εμπορίου; Η «*Amour*» σου σε άλλο *banlieue*, μακριά από 'δώ.

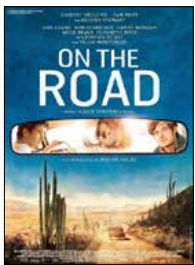
LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ (2012)

(ON THE ROAD)

Είδος
Δράμα

Σκηνοθεσία
Βάλτερ Σάλες

Καστ
Σαμ Ράιλι,
Γκάρρετ Χέντλαντ,
Κρίστεν Στιούαρτ,
Κίρστεν Ντανστ,
Τομ Στάριτζ,
Βίγκο Μόρτενσεν,
Έιμι Άνταμς,
Στιβ Μπουσέμι

Διάρκεια
124'

Διανομή
ODEON

του Δημήτρη Δημητρακόπουλου

Στα χρόνια λίγο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ένας επίδοξος συγγραφέας, ένας τύπος που αφηγά τις δεσμεύσεις και τις συμβάσεις και μία νεαρή κοπέλα, που βρέθηκε σε μία περίεργη σχέση και με τους δύο άνδρες, ξεκινούν ένα road trip διασχίζοντας όλη την Αμερική (ξανά και ξανά), καθορίζοντας με τη φιλοσοφία τους ολόκληρη την beat γενιά.

Δεν είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς γιατί το «Στο Δρόμο» του Κέρουακ θεωρούνταν για χρόνια ένα βιβλίο αδύνατο να κινηματογραφηθεί. Αφενός, δεν έχει σαφή δομή. Η αφήγηση αποτελείται από μια σειρά επεισοδίων, που όσο ενδιαφέρον κι αν έχουν μεμονωμένα, δε στοχεύουν σε ένα συγκεκριμένο κρεσέντο παρά στην αποτύπωση μιας γενικότερης θεώρησης των πραγμάτων, μέσα από τα μάτια των χαρακτήρων. Παράλληλα, το αρχικό κείμενο αποτελείται ουσιαστικά από την αυθόρμητη καταγραφή των σκέψεων του συγγραφέα, που δεν είχε καν την πρόθεση εξ αρχής να αφηγηθεί μια τυπική ιστορία, παρά μόνο να διοχετεύσει στο χαρτί πηγαία τις σκέψεις του και τις εμπειρίες του, χωρίς φιλτράρισμα ή περισσά στολίσματα αλλά μόνο με τη δύναμη της φιλοσοφίας του και τα συμπεράσματα των συναναστροφών του με πραγματικούς ανθρώπους. Δεν είναι τυχαίο που το βιβλίο χαρακτήρισε μια ολόκληρη γενιά ανθρώπων και θεωρείται μέχρι τις μέρες μας ένα από τα σημαντικότερα έργα της αμερικανικής λογοτεχνίας.

Παρ' όλα αυτά, χρειάστηκε ένας Βραζιλιάνος για να τολμήσει να αγγίξει την κλασική αμερικανική πρώτη ύλη. Ο Βάλτερ Σάλες, εξάλλου, δεν είναι πρωτάρης στο road movie, έχοντας να επιδείξει τα σαφώς πιο επιτυχημένα «Ημερολόγια Μοτοσικλέτας» και «Τελευταίος Σταθμός». Ο Σάλες καταφέρνει να ξεπεράσει το εμπόδιο έλλειψης δομής βάζοντας τη σχέση μεταξύ των Σαλ Πάρανταϊζ (ουσιαστικά, το alter ego του ίδιου του Κέρουακ) και Ντιν Μοριάρτι (λογοτεχνική

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Είναι ένας που γράφει ένα βιβλίο και παίρνει και τους δρόμους. Έχει μια φιλοσοφία, λέει. Σε λάθος κόσμο τυχαίνουν τα τροχαία...

persona βασισμένη στην προσωπικότητα του Νιλ Κάσαντι) στο επίκεντρο της ταινίας και την προσπάθεια του πρώτου να ξεπεράσει το λογοτεχνικό του μπλοκάρισμα, κρατώντας σημειώσεις καθόλη τη διάρκεια του ταξιδιού του. Τα επεισόδια σαφώς και παρεμβάλλονται στην αφήγηση αλλά τουλάχιστον υπάρχει ένας κεντρικός άξονας, στον οποίο ο Σάλες συνεχώς επανέρχεται.

Μόνο που το πρόβλημα δημιουργείται όταν κανείς από τους δύο χαρακτήρες δεν αποδεικνύεται αρκετά ενδιαφέρων για να διατηρήσει την προσοχή του κοινού στις δύο ώρες διάρκειας της ταινίας. Για ανθρώπους που φαίνεται να τους απασχολούν φιλοσοφικά ζητήματα και η έννοια της ελευθερίας στη ζωή και οι οποίοι αναφέρονται συχνά σε ποιητικά αποσπάσματα για να υποστηρίξουν την κοσμοθεωρία τους, ο Σαλ και ο Ντιν παρουσιάζονται, τελικά, πολύ ρηχοί και «δήθεν». Δε φαίνεται να τους απασχολούν οι δεσμεύσεις

ούτε οι κοινωνικές συμβάσεις, επιδίδονται σε ξέφρενα parties και δοκιμάζουν ασταμάτητα ναρκωτικά και νέες εμπειρίες στο σεξ, όμως, μέχρι το τέλος παραμένουν δύο θολές φιγούρες, χωρίς σαφή χαρακτηριστικά, που δε δικαιολογούν την τελική επιρροή τους στον πραγματικό κόσμο. Ειδικά ο χαρακτήρας του Ντιν παραμένει ένα μυστήριο μέχρι το τέλος, περισσότερο εκνευριστικός παρά ανεξήγητα γοητευτικός (όπως, ίσως, όφειλε να είναι), παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του Γκάρετ Χέντλαντ. Ακόμη και μια υποπλοκή που αφορά την αναζήτηση για τον πατέρα του, εισάγεται και βγαίνει τόσο γρήγορα από την ιστορία, που περισσότερο αποπροσανατολίζει παρά εμβαθύνει στην ανάλυση του χαρακτήρα. Δε θα ήταν υπερβολή να πούμε πως η πιο ολοκληρωμένη περιγραφή του Σαμ και του Ντιν γίνεται μέσα από τις γυναίκες που αφήνουν συνεχώς πίσω, προκαλώντας συνέχεια τις αντιδράσεις και τον εκνευρισμό τους (πριν τις ξαναβρούν μπροστά... στο δρόμο

τους, παρά τα πληγωμένα συναισθήματα και τις κατεστραμμένες σχέσεις που πρεσβεύουν).

Η αλήθεια είναι πως οι ηθοποιοί δεν είναι απογοητευτικοί στους ρόλους τους. Ο Σαμ Ράιλι είναι αρκούντως αφελής ως το... αγόρι της διπλανής πόρτας, που θέλει να κυνηγήσει το όνειρό του. Από την άλλη, ο Γκάρρετ Χέντλαντ έχει το απόλυτο αμερικάνικο look και σε ορισμένες σκηνές καταφέρνει να μεταδώσει το πάθος ενός Μοριάρτι, που μπορεί να καταστρέψει τα πάντα (αν και σίγουρα απέχει από το παρουσιαστικό ενός, ας πούμε, Μάρλον Μπράντο, ο οποίος, κατά δηλώσεις του ίδιου του Κέρουακ, θα έκανε έναν ιδανικό Μοριάρτι). Η δε Κρίστεν Στιούαρτ, η οποία έκλεισε το ρόλο αυτό σχεδόν πέντε χρόνια πριν (έπειτα από τη δουλειά της σε ένα ακόμη φιλμ αυτοανακάλυψης, το «Ταξίδι στην Άγρια Φύση»), ξεχωρίζει στις (λίγες) σκηνές της, διοχετεύοντας στη Μεριλού της μία επικίνδυνη αγριάδα (μακριά από την

«ασφαλή» ερμηνεία της στην κινηματογραφική τετραλογία του «Λυκόφωτος»), που δεν αφήνει το θεατή να βγάλει συμπέρασμα αν είναι το θύμα ή απλά κάνει τις επιλογές της. Παράλληλα, η επεισοδική δομή της ταινίας δίνει την ευκαιρία στο θεατή να επιδοθεί σε ένα «βρες τον διάσημο» παιχνίδι, με πολλούς γνωστούς ηθοποιούς να εμφανίζονται σε μικρούς ή πολύ μικρούς ρόλους στα διάφορα μέρη του φιλμ. Ουσιαστικά, το πρόβλημα και πάλι φαίνεται πως είναι η έλλειψη κατεύθυνσης, κάτι που δεν αφήνει τους χαρακτήρες να αναπτυχθούν πραγματικά, μακριά από τις λογοτεχνικές περιγραφές τους.

Η συσκευασία, όμως, δε θα μπορούσε να είναι περισσότερο ελκυστική. Με αφορμή τα βαρετά πήγαινε-έλα στις αμερικανικές πολιτείες, ο φακός του Σάλες αποτυπώνει πανέμορφες γωνίες, ηλιόλουστα τοπία και χιονισμένα κάδρα, καπνισμένα bars στο τέλος της δεκαετίας του 1940 και την ύπαιθρο του Μεξικού, στις διαδρομές από τη Νέα

Υόρκη στο Σαν Φρανσίσκο και αντίστροφα. Παράλληλα, η μουσική του Σανταολάγια συμβάλλει τόσο πολύ στην ατμόσφαιρα του φιλμ, που από ένα σημείο και μετά γίνεται οργανικό κομμάτι του συνόλου. Μπορεί να μην επεξηγεί σε τίποτα τη φιλοσοφία της beat γενιάς, όμως, δεν αφήνει τις αισθήσεις παραπονεμένες.

Στην τελική, η ταινία δεν έχει εκείνο το πάθος που χαρακτήρισε τη συγγραφή του βιβλίου και έχτισε τη φήμη του στο υπόλοιπο του αιώνα. Τα επεισόδια, όσο κι αν έχουν στιγμές εκλάμψεων, δεν καταλήγουν πουθενά, οι χαρακτήρες παραμένουν μέχρι το τέλος ένα αίνιγμα κι ένα μεγάλο μέρος της υποτιθέμενης γοητείας φαντάζει απλά ως ανωριμότητα. Είναι σα να αφηγείται κάποιος την ιστορία του αλλά χωρίς να σε εμπνέει ή να προκαλεί τη ζήλεια σου. Αντιθέτως, μπορεί να προκαλέσει τον εκνευρισμό σου ή την αδιαφορία σου, και αυτό είναι σίγουρα κάτι που δε θα το ήθελε ούτε ο ίδιος ο Κέρουακ.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Καλογουαλισμένο, όμορφα γυρισμένο, με μουσική που θα κάνει το ποδαράκι να κινηθεί ρυθμικά αλλά στερούμενο πραγματικής ψυχής, το φιλμ πέφτει στο κενό, αποτυγχάνοντας να σε κάνει να πιστέψεις στην beat γενιά ή την επανάσταση που πρέσβευε ο Κέρουακ. Κρίμα κι άδικο, όμως, μην κλαις, πάντα θα υπάρχει το βιβλίο.

LINK ME

official site

official trailer

imdb

facebook page

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ (1963)

(THE BIRDS)

Είδος
Θρίλερ

Σκηνοθεσία
Άλφρεντ Χίτσκοκ

Καστ
Τίπι Χέντρεν,
Ροντ Τέιλορ,
Σουζάν Πλεσέτ,
Τζέσικα Τάντι

Διάρκεια
119'

Διανομή
SEVEN FILMS

του Ηλία Φραγκούλη

Κορίτσι chic και λεύτερο θέλει να ολοκληρώσει το άδοξο flirt με γόη δικηγόρο σε μαγαζί με πτηνά και φτάνει μέχρι τη γενέτειρά του για να του κάνει έκπληξη με ένα ζευγάρι... lovebirds στο κλουβί. Τα σχέδιά της, όμως, θα αλλάξει η αιφνίδια αλλαγή της συμπεριφοράς του φτερωτού πληθυσμού σε... φονική!

Ελάχιστες είναι οι πραγματικά ιδιαίτερες ταινίες στη φιλμογραφία του Άλφρεντ Χίτσκοκ. Η «**Σωσίβια Λέμβος**» (1944) γιατί πάνω σε αυτήν εξελίσσεται ολόκληρη η δράση του φιλμ, ο «**Βρόγχος**» (1948) για το κόλπο με το «μονοπλάνο» και «**Τα Πουλιά**» γιατί, κατά βάθος, πρόκειται για τον προπομπό του genre των σαπουνοπερικών ταινιών καταστροφής (πόσω μάλλον με ζώα). Εντελώς ειρωνικά, είναι και το βαθύτερα... ψυχαναλυτικό παράδειγμα αυτής της κατηγορίας, κάνοντας αρχή με τον προφανέστατο συμβολισμό της ταινίας στην οποία πρωταγωνιστούν πολλές γυναίκες και ακόμη περισσότερα... πουλιά!

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ MR. KLEIN

Είναι κάτι πουλιά και την πέφτουν σε κάτι σαν παραθαλάσσιο χωριό και δαγκώνουν του θανατά! Πρέπει να είχε κάτι το σεξουαρικό σε υπονοούμενο, αλλά... χωρίς σεξ, δε βαριέσαι...

Στο φιλμ έχουμε τη δεσπίζουσα παρουσία δύο γυναικών. Της μητέρας Φύσης και της μητέρας του Μιτς Μπρένερ, του γοητευτικού εργένη που φιλοδοξούν να κάνουν δικό τους δύο άλλες γυναίκες. Αυτό το θηλυκό «τρίγωνο» είναι ο εκφραστής της θνητής οργής, της ανθρώπινης υπεροψίας και μιας εξουσίας που παραγνωρίζει το γεγονός ότι δεν έχει το πρώτο χέρι πάνω σε τούτο τον πλανήτη. Φυσικά, η Φύση τιμωρεί, χωρίς να χρειάζεται να ρωτήσει κανέναν από εμάς. Το παράδοξο εδώ είναι ότι η τιμωρία κάνει την εμφάνισή της με τον ερχομό της επίδοξης μνηστήρα, λες και η ίδια η Φύση συμπορεύεται με το αίσθημα της σχεδόν ζηλότυπης μάνας, που από την πλευρά της κάνει την επιπλέον υπέρβαση να παραστήσει μια δύναμη ισχυρότερη και από την ίδια την πλάση.

Κατά κάποιον τρόπο, αυτό που τιμωρεί, ακόμη και ο ίδιος ο Χίτσκοκ, φυσικά, είναι ο έρωτας, το σεξ, η πράξη που μας επιτρέπει τη διαιώνιση. Η Μέλανι και ο Μιτς δεν πρέπει να έρθουν κοντά, δεν πρέπει να γίνουν εραστές και, σαφώς, δεν πρέπει να... **ολοκληρώσουν!**

Τα περιθώρια να ερμηνεύσεις «Τα Πουλιά» είναι αστείρευτα και, ενίοτε, μπορεί να είναι και υπερβολικά ή να ανήκουν στη σφαίρα της πιο αγριεμένης, υποκειμενικής φαντασίας (πρωτίστως της κριτικής και) του θεατή. Πέραν αυτών, ο μετρ έχει φροντίσει να προσφέρει ένα θέαμα που ξεπερνά πολλούς από τους τεχνικούς κανόνες της εποχής στον τομέα των οπτικών εφέ, στήνοντας, πάνω απ' όλα, ακόμη ένα ύπουλο παιχνίδι ανάμεσα στο σασπένς και τη γνώση του κοινού που προηγείται των δρώμενων στην οθόνη, έτσι ώστε η αγωνία να σε οδηγεί στην άκρη του καθίσματος (αποκορύφωμα η σεκάνς της επίθεσης των πελαργών στο βενζινάδικο, με την μακαβριότητα της λεπτομέρειας του καπνιστή οδηγού).

Το φινάλε προσφέρει μια εφήμερη ηλιαχτίδα για το μέλλον και την πορεία της ανθρωπό-

τητας, όμως, βαθιά μέσα μας, ξέρουμε πως αν ο Χίτσκοκ ήταν ελεύθερος από στουντιακές δεσμεύσεις και περιορισμούς της λογοκρισίας της εποχής, δε θα δίσταζε να μας... αποτελειώσει από πρόσωπου γης! Χαιρέκακα. Προφανώς.

ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ:

Κάθε ταινία του Άλφρεντ Χίτσκοκ στη μεγάλη οθόνη είναι μια εμπειρία που πρέπει να έχεις ζήσει, άσχετα από την αρχαική και ιστορική σημασία του φιλμ. Και εδώ μιλάμε για την τελευταία σπουδαία δημιουργία του, που μπορεί να μην έχει ανάγκη ένα πρωτοκλασάτο καστ, γιατί οι αληθινοί πρωταγωνιστές του απλά... κρῶζουν!

LINK ME

official trailer

imdb

facebook page

ΞΑΦΝΙΚΑ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ #2

ΤΟ FREE CINEMA ΑΝΙΧΝΕΥΕΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ 13 ΤΑΙΝΙΕΣ.

«L is for the way you look at me», έλεγε ο Νατ Κινγκ Κόουλ σ' εκείνο το κλασικό τραγούδι του 1964. Πολλά τα άσματα που μιλάνε γι' αυτή τη... **THE BIG L**, όμως, πάμπολλες είναι και οι ταινίες που δίνουν όψη στο συναίσθημα της αγάπης και μας κάνουν να ερωτευόμαστε ακόμη και μαζί τους, ειδικά στις διαστάσεις της μεγάλης οθόνης.

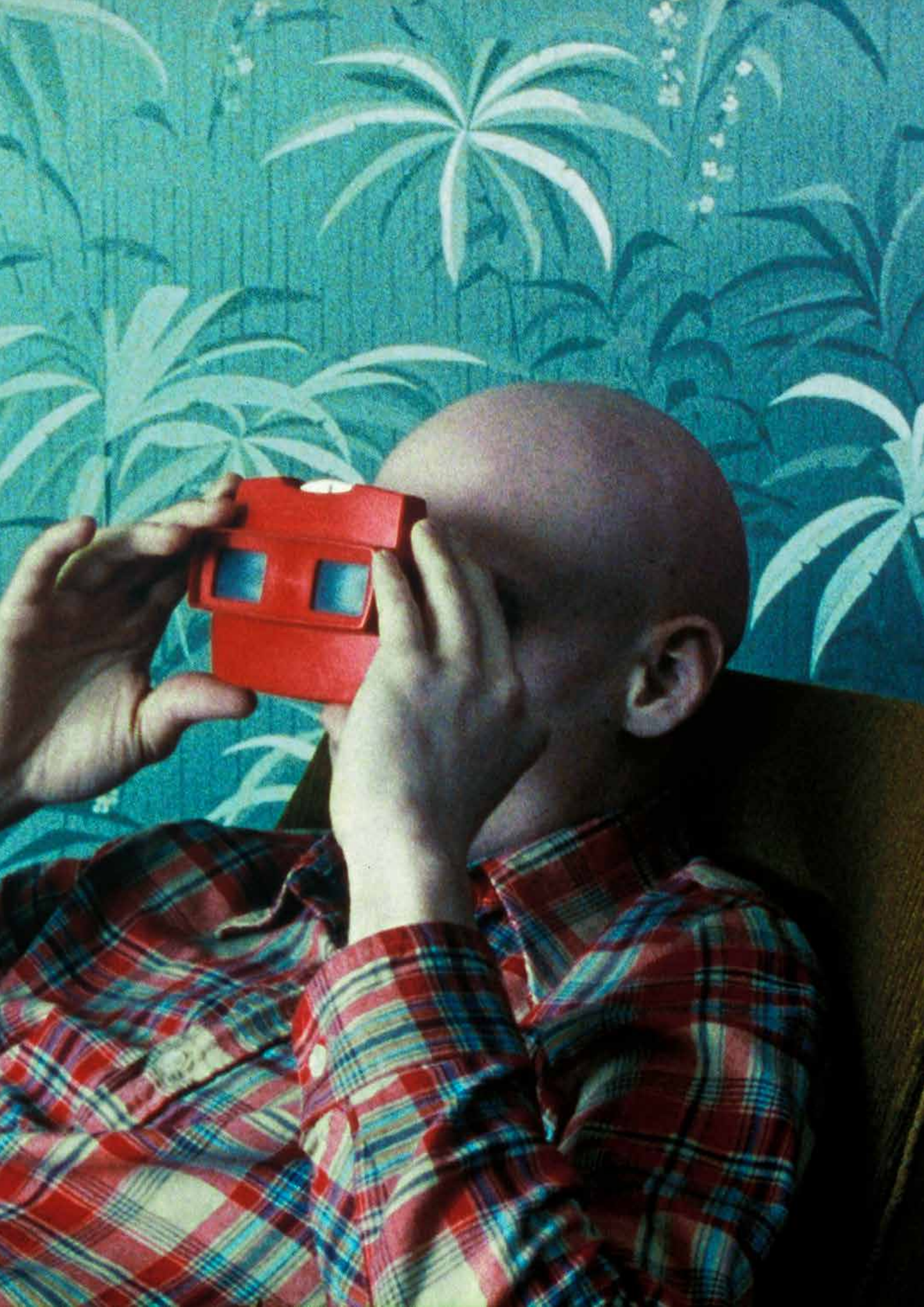
Στο πλαίσιο του δεύτερου θεματικού αφιερώματος που παρουσιάζει το **freecinema.gr**, λοιπόν, το **ΞΑΦΝΙΚΑ ΦΕΤΟΣ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ** γίνεται πιο... ερωτεύσιμο, επιλέγοντας ιστορίες που κρύβουν μέσα τους μεγάλες αγάπες, χωρίς να λογαριάζει το happy - ή μη - end.

Νεανικά καρδιοχτύπια της πρώτης φοράς, σχέσεις απιστίας, εκδικητικότητα και αντιπαλότητα στον έρωτα, παιχνίδια της μοίρας και του (χωρο) χρόνου, μέσα από οπτικές δημιουργών από την Αμερική, την Αγγλία, τη Γαλλία, την Ισπανία, το Χονγκ Κονγκ, έως και την Ισλανδία!

Από το αναλλοίωτα κλασικό και διαχρονικό μέχρι το cult και το... χιπστερικό που θα αγκάλιαζε κι ένας θεατής του σήμερα, επέλεξα δεκατρείς τίτλους ταινιών που αγαπώ και θα συνεχίζω να έχω αυτή τη σχέση μαζί τους. Για πάντα. Εκεί που ανήκουν πραγματικά. Στην οθόνη ενός κινηματογράφου. Εκεί που κι εγώ ερωτεύτηκα αυτή την Τέχνη. Από τα δραματικά, νεανικά αδιέξοδα του Καζάν στα 60's μέχρι την πρεμιέρα μιας πανέμορφης επανέκδοσης που θα δούμε τον Αύγουστο στα θερινά σινεμά, των **«Μυστικών της Κρεβατοκάμαρας»**, με νέα κόπια και την Ντόρις Ντέι να ερωτοτροπεί... οσκαρικά με το Ροκ Χάντσον.

Δεκατρείς ταινίες, λοιπόν, στην ιδανική ατμόσφαιρα του θερινού **Cine ΨΥΡΡΗ**, από τις **25** έως και τις **31 Ιουλίου**, για εκείνους που πιστεύουν στη δύναμη της αγάπης, στο πάθος με το σινεμά και τη σχέση του θεατή με τη μεγάλη οθόνη. Στις μέρες που ζούμε, όλοι μας έχουμε ανάγκη αυτή τη... **THE BIG L**. Στην τελική, μπορεί να είναι και το μοναδικό πράγμα που έχουμε ανάγκη. Ή το μοναδικό πράγμα που δε θα μπορέσουν να μας πάρουν. Ποτέ.

Ηλίας Φραγκούλης, Διευθυντής του freecinema.gr

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΠΥΡΕΤΟΣ ΣΤΟ ΑΙΜΑ

SPLENDOR IN THE GRASS (1961) | 124'
 ΤΟΥ ΕΛΙΑ ΚΑΖΑΝ
 (20:50)

Το ευαίσθητο κορίτσι από το Κάνσας που ερωτεύεται το «λάθος» αγόρι από τη μεγάλη οικογένεια, για να ραγίσει την καρδιά της και να φτάσει μέχρι την τρέλα.

Ένα τυπικό, χολιγουντιανό date monie που στα χέρια του Καζάν μετατράπηκε σε διχαστικό, οπερετικό δράμα για την καταπίεση της νεολαίας και τις σεξουαλικές νευρώσεις. Υπέροχο Technicolor, εντυπωσιακά δυνατή ερμηνεία από την 22χρονη Νάταλι Γουντ, ντεμπούτο στη μεγάλη οθόνη για τον 23χρονο Γουόρεν Μπέιτι και Όσκαρ πρωτότυπου σεναρίου για τον Γουίλιαμ Ιντζ. Επίσης, η πρώτη στουντιακή παραγωγή στην ιστορία που τόλμησε να δείξει το «γαλλικό φιλί» (με γλώσσα) στο σινεμά!

Ο ΣΚΟΤ ΠΙΛΓΚΡΙΜ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ 7 ΠΡΩΗΝ

SCOTT PILGRIM VS. THE WORLD (2010) | 112'
ΤΟΥ ΕΝΤΓΚΑΡ ΡΑΪΤ
(23:10)

Ο Σκοτ Πίλγκριμ αγαπάει τη Ραμόνα. Η Ραμόνα έχει επτά θανάσιμους πρώην. Για να την κάνει δική του πρέπει να τους νικήσει. Now it's war.

Το μπάσταρδο γέννημα θρέμμα της μετωπικής σύγκρουσης ενός comic με τον πιξελαρισμένο, κινούμενο κόσμο των arcade games, δημιουργεί ένα ολότελα καινούργιο σύμπαν, όπου η διάσταση δεν παίζει κανένα ρόλο, το ρεαλιστικό φτύνει επιγραφές ήχων ή συναισθημάτων και η ψηφιακή μοντερνιά των εφέ αυτοσαρκάζεται μέσα από μια αισθητική σχεδόν... retro. Απίστευτα προχώ για την εποχή της, η ταινία του Ράιτ δε γνώρισε την εισπρακτική επιτυχία που της άξιζε, αλλά εξελίσσεται σε cult μύθο ανάλογο των μεταμεσονύκτιων προβολών του «Rocky Horror Picture Show»!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ

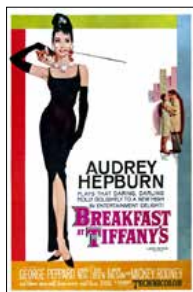
Η ΓΚΑΡΣΟΝΙΕΡΑ

THE APARTMENT (1960) | 125'
ΤΟΥ ΜΠΙΛΙ ΓΟΥΑΪΛΝΤΕΡ
(20:50)

Ο Σ.Σ. Μπάξτερ ανέρχεται στην εταιρεία όπου εργάζεται δανείζοντας το κλειδί της γκαρσονιέρας του σε όλους τους executives που την χρησιμοποιούν ως... ερωτική φωλιά! Η δική του η καρδιά χτυπάει για το κορίτσι του ασανσέρ, όμως, κι εκείνο κάπου σχετίζεται μ' εκείνο το κλειδί...

Όσκαρ καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας, πρωτότυπου σεναρίου, μοντάζ και καλλιτεχνικής διεύθυνσης (για ασπρόμαυρο φιλμ), ένα από τα κορυφαία ρομαντικά δράματα του Χόλιγουντ, με πικρό χιούμορ και σκληρές κοινωνικές νύξεις για την περίοδο και τα ήθη της Αμερικής του '60. Το σινεμά του Μπίλι Γουάιλντερ σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια.

ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΣΤΟ ΤΙΦΑΝΙ

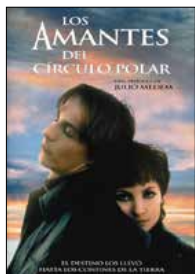
BREAKFAST AT TIFFANY'S (1961) | 115'
ΤΟΥ ΜΠΛΕΪΚ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤΣ
(23:10)

Η ιστορία της Χόλι Γκολάιτλι και του Πολ... «baby». Ψάχνουν το όνειρο στη Νέα Υόρκη. Θα βρουν το μοναδικό πράγμα που δεν τολμούσαν να φανταστούν.

Η κοσμοπολίτικη φινέτσα του Μπλεϊκ Έντουαρντς, η iconic φιγούρα της Όντρεϊ Χέπμπορν (με εκείνη την γκαρνταρόμπα του Givenchy), το Όσκαρ μουσικής και τραγουδιού στον Χένρι Μανσίνι και το βούρκωμα σε κάθε άκουσμα του «Moon River», από το πρώτο πλάνο, ξημέρωμα μπροστά στη βιτρίνα του Tiffany's, μέχρι το μουσκεμένο φινάλε με την ιστορική απάντηση απόλυτης αγάπης: «So plenty»! Δεν μπορεί να αγαπάς και να μην έχεις δει αυτή την ταινία στο σινεμά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΑΡΚΤΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

LOS AMANTES DEL CÍRCULO POLAR (1998) | 112'
ΤΟΥ ΧΟΥΛΙΟ ΜΕΝΤΕΜ
(21:00)

Ο Όττο γνωρίζει την Άνα. Είναι παιδιά. Είναι μοιραίο. Τα ονόματά τους είναι καρκινικά, οι ζωές τους κάνουν κύκλους γύρω από μια αγάπη που ξεκίνησε σαν από... τηλεπάθεια, για να ολοκληρωθεί όπως προστάζει το πεπρωμένο και όχι εκείνοι...

Η αιώνια αγάπη αποκτά διαστάσεις μεταφυσικές, όπως ίσως της αξίζει, σε τούτη την κλασική για το ευρωπαϊκό σινεμά ερωτική ιστορία (που ανέδειξε το ταλέντο του Μέντεμ), αν και ελαφρώς παραγνωρισμένη από το πλατύ κοινό, ακόμη. Οι παράλληλες οπτικές γωνίες του αγοριού και του κοριτσιού αποτελούν ένα μοτίβο που πολλοί αντέγραψαν μετέπειτα, η μουσική του Αλμπέρτο Ιγκλέσιας σε στοιχειώνει κυριολεκτικά και το φινάλε θα σε τινάζει από το κάθισμά σου κάθε φορά που θα ξαναβλέψεις αυτή τη μοναδική σε συναισθήματα ταινία.

ΟΙ ΑΓΡΙΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ

Α ΦΕΙ ΙΝΓΙΥΗΝ (1990) | 94'
ΤΟΥ ΓΟΥΟΝΓΚ ΚΑΡ ΓΟΥΑΪ
(23:00)

Ο Γιούντι, μεγαλωμένος από μια αλκοολική πρώην πόρνη, έχει αποφασίσει να κάνει τη ζωή των γυναικών δύσκολη σε αντάλλαγμα της άσχημης μοίρας του. Μια αθώα ταμίας κι ένα κορίτσι του cabaret ζητάνε τη δική τους θέση στην καρδιά του, χωρίς εκείνος να μπορεί ποτέ να επιλέξει το ταίρι του.

Δεύτερο στη φιλμογραφία του, αλλά πρώτο στην ερωτική του τριλογία (που ολοκληρώθηκε με την «Ερωτική Επιθυμία» και το «2046»), το πιο γνωστό στο δυτικό κοινό ως «**Days of Being Wild**» κάνει επίδειξη της εστέτ φόρμας του Γουόνγκ με τη σήμα κατατεθέν φωτογραφία του Κρίστοφερ Ντόιλ και την αβάσταχτα ναρκισσιστική καλλιτεχνική διεύθυνση των 60's. Βγαίνεις με την ανάμνηση του κιθαριστικού θέματος των Los Indios Tabajaras καρφωμένα για πάντα στη μνήμη σου...

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 28 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΠΕΡΣΙ ΣΤΟ ΜΑΡΙΕΝΜΠΑΝΤ

Λ'ANNÉE DERNIÈRE À MARIENBAD (1961) | 94'
ΤΟΥ ΑΛΕΝ ΡΕΝΕ

(21:00)

Ένας άνδρας. Μια γυναίκα. Ένα χρόνο πριν, είχαν συναντηθεί ξανά σ' αυτό το ξενοδοχείο στο Μαριενμπάντ. Είχαν σχέση; Είχαν, όντως, υπάρξει μαζί; Είχαν συμβεί τα όσα πιστεύει εκείνος; Μήπως εκείνη μπλοφάρει; Ή ο έρωτας είναι η μεγαλύτερη μπλόφα απ' όλες;

Η λέξη «σύμπαν» αποκτά ένα ολότελα μοναδικό, νέο νόημα μέσα σε τούτο το πρωτότυπο σενάριο του Αλέν Ρομπ-Γκριγέ (προτάθηκε μέχρι και για Όσκαρ!), μια πραγματική άσκηση φόρμας, ύφους και γραμμικότητας επάνω στην αφήγηση του σύγχρονου κινηματογράφου. Σαν ένα puzzle με κομμάτια που λείπουν και δε θα βρεις ποτέ σου, το φιλμ μοιάζει να αυτο-ευνουχίζει την απόλαυση του θεατή, ενώ την ίδια στιγμή τα πλάνα του Σασά Βιερνί αποθεώνουν το μπαρόκ και μαζί το ονειρικό. Χρυσό Λιοντάρι στο Φεστιβάλ Βενετίας του 1961.

ΑΣΑΝΣΕΡ ΓΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ

ASCENSEUR POUR L'ÉCHAFAUD (1958) | 88'
ΤΟΥ ΛΟΥΙ ΜΑΛ

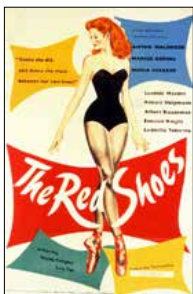
(23:00)

Μια μοιραία γυναίκα που σκηνοθετεί με τον εραστή της τη δολοφονία του συζύγου της, μετατρέπεται σε μοναχική, υποφωτισμένη μέσα στο νυχτερινό Παρίσι φιγούρα, ανίκανη να έρθει σε επικοινωνία με τον άνδρα που αγαπά, παντελώς αδύναμη να ανατρέψει τα παιχνίδια της μοίρας που, με έναν αστείο τρόπο, δε διαλέγουν να πάρουν το μέρος κανενός.

Από μια εισαγωγή σε μαύρο και άσπρο, η νύχτα φέρνει μαζί της μονάχα σκιερά συναισθήματα και ο Μαλ επιλέγει ως αγαπημένο του «ήρωα» το σκοτάδι, το οποίο ζευγαρώνει ιδανικά με τις κατάμαυρα moody, jazzy συνθέσεις του Μάιλς Ντέιβις και τονίζει τις ειρωνικές συμμετρίες της πλοκής καθ' οδόν προς την καταστροφή. Η απόλυτη αμφισβήτηση των κλισέ του αμερικανικού νουάρ σε ένα από τα σημαντικότερα ντεμπούτα για σκηνοθέτη στην ιστορία του σινεμά!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

THE RED SHOES (1948) | 133'
ΤΩΝ ΜΑΪΚΛ ΠΑΟΥΕΛ & ΕΜΕΡΙΚ ΠΡΕΣΜΠΕΡΓΚΕΡ
(20:50)

Νεαρή, ανερχόμενη χορεύτρια βιώνει τις πιέσεις ενός στρόβιλου συναισθημάτων, διχασμένη ανάμεσα στην τυφλή αφοσίωσή της στο μπαλέτο και τον άνδρα που αγαπά.

Ταινία - σύμβολο για το βρετανικό σινεμά, με μια εικαστική ματιά αξεπέραστη, το φιλμ μπλέκει τη μαγεία του παραμυθιού του Χανς Κρίστιαν Άντερσεν με το εμμονικό πάθος της ερωτευμένης ηρωίδας αλλά και με τα σύνορα της ονειρικής, ξεκάθαρα επηρεασμένης από έργα τέχνης του μπρεσιονισμού καλλιτεχνικής διεύθυνσης (με βραβείο Όσκαρ, φυσικά). Ο Σκορσέζε κόβει φλέβα!

ANNA KARENINA

ANNA KARENINA (2012) | 129'
ΤΟΥ ΤΖΟ ΡΑΪΤ
(23:10)

Στα τέλη του 19ου αιώνα, η ρωσική υψηλή κοινωνία σοκάρεται από την ερωτική σχέση απιστίας της αριστοκρατικών καταβολών Καρένινα με τον νεαρό Κόμη Βρόνσκι.

Μια πιο «θεατρικής» αντίληψης εκδοχή του ομώνυμου, κλασικού έργου του Τολστόι στη μεγάλη οθόνη, τολμά και τοποθετεί τη δράση και το δράμα των ηρώων σε κάθε χώρο του εσωτερικού ενός θεάτρου, για να υπογραμμίσει με ειρωνεία το πλαστό συναίσθημα και τους κοινωνικούς ρόλους της περιόδου, ως κακέκτυπο ενός δυτικού τρόπου ζωής. Το αισθητικό μέρος του φιλμ είναι αδιανόητα μεγαλειώδες και τολμηρό σε σύλληψη (σκηνοικοί χώροι μεταλλάσσονται μπροστά στην κάμερα, ανάλογα με τις ανάγκες της σκηνής), ενώ τα βραβευμένα με Όσκαρ κοστούμια θαμπώνουν με μια επιπλέον αναχρονιστική διάθεση.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΤΡΙΤΗ 30 ΙΟΥΛΙΟΥ

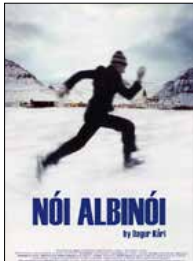
TRUST

(1990) | 107'
ΤΟΥ ΧΑΛ ΧΑΡΤΛΕΪ
(21:00)

Μαθήτρια ανακοινώνει στους γονείς της πως είναι έγκυος. Ο πατέρας σωριάζεται νεκρός, η μάνα τη διώχνει από το σπίτι, ο γκόμενος την παρατάει. Ώσπου η ζωή της φέρνει το Μάθιου...

Boy meets girl φάση, αντι-ρομαντικοί τόνοι, φαρσικά μακάβριο χιούμορ και μια χειροβομβίδα... «just in case»! Η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του Χάρτλεϊ, βουτηγμένη μέσα στην indie rock μινιμαλιά τής δεκαετίας του '90, ζηλεύει τον φιλικό κόσμο του Γκοντάρ και θα κερδίζει την εμπιστοσύνη μας όσα χρόνια κι αν περάσουν. Αν είχε γυριστεί σήμερα, θα ήταν η κινηματογραφική Βίβλος των hipsters! Βραβείο σεναρίου στο Φεστιβάλ του Sundance το 1991.

ΟΝΕΙΡΕΜΕΝΗ ΑΠΟΔΡΑΣΗ

ΝΟΙ ΑΛΒΙΝΟΙ (2003) | 93'
ΤΟΥ ΝΤΑΓΚΟΥΡ ΚΑΡΙ
(23:00)

Ο 17χρονος albino Νόι ξυπνάει κάθε πρωί με την καραμπίνα της γιαγιάς του, για να προκαλέσει μονάχα προβλήματα στο σχολείο του, αν και διάνοια κατά βάθος! Η Λίνα, κόρη ντόπιου βιβλιοπώλη που αναμασά τσιτάτα του Κίρκεγκορ, αποτελεί το αντικείμενο του ανικανοποίητου πόθου του, όταν δε βρίσκει καταφύγιο στο όνειρο, χαζεύοντας τροπικές εικόνες μέσα από ένα View-Master.

Σκηνοθετικό ντεμπούτο - έκπληξη από την Ισλανδία, με cool tempo που φέρνει στο μυαλό τις πρώτες ταινίες του Τζάρμους και μελαγχολικό χιούμορ που συγγενεύει με το σινεμά των αδελφών Καουρισμάκι. Η μοναξιά του παγερού τοπίου «ζωγραφίζει» τα πάντα γύρω από τους ήρωες με τάσεις... αυτοκτονικές και μια αίσθηση τραγωδίας σαρκάζει πάνω από το χιούμορ του φιλμ, που στο τέλος θυμίζει εκείνο το κλασικό ρητό για το ποιος γελά καλύτερα... Η καλλιτεχνική διεύθυνση «βρωμάει» 70's και το νωχελικό soundtrack των Slowblow ολοκληρώνει το μακρινό ταξίδι ως τη βορειότερη πλευρά των φιόρδ.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ
ΤΕΤΑΡΤΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΚΡΕΒΑΤΟΚΑΜΑΡΑΣ

PILLOW TALK (1959) | 102'
ΤΟΥ ΜΑΪΚΛ ΓΚΟΡΝΤΟΝ
(21:30)

Ανέραστη interior decorator υποχρεώνεται, από λάθος της τηλεφωνικής εταιρείας, να μοιράζεται τη γραμμή της με ερωτύλο γείτονα και συνθέτη που... καίει το ακουστικό! Μια σχέση μίσους γεννιέται, όμως, με μια... πλαστοπροσωπία, πολλά μπορούν ν' αλλάξουν.

Τεράστια εμπορική επιτυχία και το καλύτερο ζευγάρωμα της Ντέι με το Χάντσον, σε ένα πρότυπο χολιγουντιανής, ρομαντικής κωμωδίας που ξεκαρδίζει με τα... πολεμικά στερεότυπα των δύο φύλων και τις κλασικές συνταγές της ερωτικής κατάκτησης. Ο Αλμοδόβαρ δε θα υπήρχε χωρίς το γνήσιο, αμερικανικό camp του '50! Με Όσκαρ πρωτότυπου σεναρίου.

Δωρεάν είσοδος, μόνο με προσκλήσεις.

**ΤΟ FREECINEMA.GR
ΥΠΕΡΗΦΑΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΠΟΤΕ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΞΕΝΕΣ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ
ΠΟΥ ΓΥΡΙΣΤΗΚΑΝ
ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ.
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΡΕ ΓΑΜΩΤΟ!**

ΟΛΟΣ

© ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ

ΣΕ 3 ΛΕΠΤΑ

